

مؤسسه فرهنگ قرآن و عترت اسوه تهران

ولادت امام رضا (علیه السلام)
گرامی باد

ولادت حضرت معصومه (سلام الله علیها)
گرامی باد

شهادت
امام جواد (علیه السلام)
تسلیم باد

سی سال روز آزادی خرمشهر
بر تمام مردم ایران گرامی باد

وقایع مهم ماه ذی القعدة

- ۱ ذی القعدة: ولادت حضرت معصومه (سلام الله علیها) (سال ۱۷۳ ه.ق)
- ۱۱ ذی القعدة: ولادت امام رضا (علیه السلام) (سال ۱۴۸ ه.ق)
- ۲۹ ذی القعدة: شهادت امام جواد (علیه السلام) (سال ۲۲۰ ه.ق)
- ۳ خرداد: فتح خرمشهر؛ روز مقاومت، ایثار و پایداری

در این شماره اسوه می خوانیم:

دهه گرامت، فرصتی برای زندگی در سایه مهر	مامان بابای مهربونم میخوام پیشتون بمونم
جوادالائمه (علیه السلام) مبتکر بحث آزاد اجتماعی است	ای فردا!
بیزاری از دشمنان اهل بیت؛ رکن اساسی کمال دین و تضمین سلامت و استحکام ایمان	غریزدگی؛ نقطه مقابل جبهه حسینی
ندای فطرت در دریای خاموشی میدان کنشگری گشتی «مادلین»	انتظار ظهور؛ یعنی تطبیق طرح فردی و برنامه های زندگی با ظهور آقا
نقش متفاوت مهندسی رزمی در دوران دفاع مقدس	

دهه کرامت،

فرصتی برای زندگی

در سایه مهر

فخری مرجانی

دهه‌ی کرامت، فقط مجموعه‌ای از جشن‌های مذهبی نیست؛

دهه‌ی کرامت، دهه‌ی باز شدن پنجره‌هایی‌ست به سوی مهربانی، به سوی معرفت، به سوی خانه‌ای که در آن، هنوز صدای «هل من ناصر» شنیده می‌شود...

آغازش با نام دختری از تبار نور است؛ حضرت معصومه (سلام‌الله‌علیها)، بانویی که کرامت را در دل مهربانی‌اش معنا کرد.

و پایانش، با میلاد خورشیدی در طوس؛ امام رضا (علیه‌السلام) که حتی دشمنان، اقرار به جود و کرامتش داشتند.

این ده روز، یادآور دعوتی پنهان اما فراگیر است؛ دعوتی به میهمانی اهل بیت. نه فقط برای زیارت، که برای تربیت.

نه فقط برای شفا گرفتن، که برای شفا دادن به روحی که گاه در ترافیک زندگی گم می‌شود. در روزگاری که ارزش انسان را با آمار و عدد و مصرف می‌سنجند، دهه‌ی کرامت به ما یادآوری می‌کند: کرامت، یعنی ارزش داشتن انسان به خاطر انسانی‌اش. یعنی مهربانی بی‌مزد، نیکی بی‌منت، آغوشی باز حتی برای آن که بارها پشت کرده. امروز، بیش از هر زمان دیگری، نیازمند «سبک زندگی کریمانه» هستیم؛ سبکی که ریشه‌اش در درس‌های اهل بیت است؛

پدرانی که نقش امام رضا را در تربیت فرزندانشان به عهده گیرند و فقط نان آور خانه نباشند، مادرانی که کرامت معصومه را در صبر و مهربانی‌شان متجلی کنند، و جوانانی که حرم را نه فقط یک مکان، بلکه یک مقصد در دل‌شان بسازند، حتی اگر فاصله‌ها به هزاران کیلومتر برسد، دل‌شان با مهربانی و عدالت پر شود و با نور ولایت روشن بماند. دهه‌ی کرامت، فرصتی است برای زنده کردن این معنا؛ که در خانه‌ی اهل بیت، همیشه باز است... و می‌شود در ازدحام دلتنگی‌ها، سر بر ضریح مهربانی‌شان گذاشت و آرام شد.

جواد الائمه (علیه السلام) مبتکر بحث آزاد اجتماعی است

امام جواد مانند دیگر ائمه‌ی معصومین برای ما اسوه و مقتدا و نمونه است. زندگی کوتاه این بنده‌ی شایسته‌ی خدا، به جهاد با کفر و طغیان گذشت. در نوجوانی به رهبری امت اسلام منصوب شد و در سالیانی کوتاه، جهادی فشرده، با دشمن خدا کرد به طوری که در سن ۲۵ سالگی یعنی هنوز در جوانی، وجودش برای دشمنان خدا غیر قابل تحمل شد و او را با زهر شهید کردند. همان طوری که ائمه‌ی دیگر ما علیهم السلام با جهاد خودشان هر کدام برگی بر تاریخ پر افتخار اسلام افزودند، این امام بزرگوار هم گوشه‌ی مهمی از جهاد همه جانبه‌ی اسلام را در عمل خود پیاده کرد و درس بزرگی را به ما آموخت. آن درس بزرگ این است که در هنگامی که در مقابل قدرتهای منافق و ریاکار قرار میگیریم، باید همت کنیم که هوشیاری مردم را برای مقابله‌ی با این قدرتها برانگیزیم. اگر دشمن، صریح و آشکار دشمنی بکند و اگر ادعا و ریاکاری نداشته باشد، کار او آسان تر است. اما وقتی دشمنی مانند مأمون عباسی چهره‌ای از قداست و طرفداری از اسلام برای خود میآراید، شناختن او برای مردم مشکل است. در دوران ما و در همه‌ی دورانهای تاریخ، قدرتمندان همیشه سعی کرده‌اند وقتی از مقابله‌ی رویاروی با مردم عاجز شدند دست به حیل‌های ریاکاری و نفاق بزنند.

حکمت در کلام امام

بیزاری از دشمنان اهل بیت؛ رکن اساسی کمال دین و تضمین سلامت و استحکام ایمان

امام رضا (علیه السلام) در حدیثی کوتاه و پرمعنا می فرمایند: «کمالُ الدِّینِ وَلَا یُتَنَّا وَالْبِرَاءَةُ مِنْ عَدُوِّنَا»؛ کمال دین در ولایت ما و بیزاری جستن از دشمن ماست.

معمولاً وقتی درباره کمال دین صحبت می شود، بیشتر به عبادات و اخلاق خوب فکر می کنیم. اما امام به نکته ای کلیدی اشاره می کند که شاید کمتر به آن توجه شده است: بیزاری از دشمنان اهل بیت.

چرا بیزاری از دشمنان این قدر اهمیت دارد؟ زیرا دشمنان اهل بیت علیه حق و حقیقت ایستاده اند. آن ها تلاش می کنند ایمان ما را سست کنند، راه درست را کمرنگ کنند و ما را از مسیر خدا دور کنند. وقتی دل ما از این دشمنان پاک نباشد، حتی اگر نماز و روزه بگیریم، قسمتی از دین مان کامل نخواهد بود.

بیزاری یعنی شناخت دقیق این دشمنان، آگاهی از رفتار و اهداف آن ها و دوری واقعی و عمیق از هر چیزی که آن ها نمایندگی می کنند. بیزاری، یک احساس ساده نیست؛ یک موضع گیری روشن و آگاهانه است که دل را از هرگونه وابستگی و همراهی با دشمنان اهل بیت پاک می کند.

کمال دین در این است که فقط به محبت اهل بیت بسنده نکنیم، بلکه با تمام وجود نسبت به کسانی که دین را تهدید می کنند، بیزاری و برائت داشته باشیم. این برائت، مثل حفاظی است که ایمان و معنویت ما را از گزند و آسیب حفظ می کند.

در زندگی روزمره هم همین طور است؛ هرگاه با ظلم، نفاق، یا کسانی که باعث تفرقه و آسیب در دین و جامعه می شوند برخورد کردیم، باید بیزاری خود را نشان دهیم، بدون ترس و تردید.

بیزاری از دشمنان اهل بیت، نه فقط یک توصیه اخلاقی، بلکه رکن اساسی کمال دین و تضمین سلامت و استحکام ایمان ماست.

تیم تحریریه نشریه اسوه

ندای فطرت در دریای خاموشی

میدان کنشگری کشتی «مادلین»

سید محمد مهدی موسوی
عضو هیئت تحریریه رسانه فکرت

در زمانه‌ای که واژه‌هایی چون «عدالت» و «حق»، بیش از آنکه در میدان کنش و اقدام جاری باشند، بر زبان سیاست‌ورزان و اصحاب قدرت لقلقه شده و در زوررق بیانیه‌ها محبوس می‌مانند، حرکت کشتی «مادلین» در دل دریا، به مثابه ندایی است برخاسته از ژرفای فطرت انسانی؛ ندایی که انسان معاصر را به خود می‌خواند تا فراموش نکند در جهانی که نظم‌های رسمی، اغلب در خدمت قدرت و سلطه‌اند، هنوز وجدان‌هایی بیدارند که چراغ انسانیت را روشن نگاه داشته‌اند.

مادلین، دیگر تنها یک کشتی نیست؛ اکنون نمادی است برخاسته از وجدان بیدار جامعه بشری. نمادی که پیام امید و رهایی را به دل‌های مجروح مردم فلسطین می‌رساند و می‌تواند به نقطه عطفی در تاریخ مقاومت بدل شود. در جهانی که از فزونی حرف‌های بی‌عمل لبریز است، مادلین نشان می‌دهد دیگر زمان بیانیه‌دادن‌ها و حمایت‌های زبانی به سر آمده است. اکنون، لحظه‌ی کنش است؛ لحظه‌ای که باید حقیقت‌همدلی را در میدان عمل متجلی ساخت.

به امید آن که این آغاز، آتش خاموش‌نشدنی عدالت را در قلب جهان شعله‌ور سازد و صهیونیسم، این غده‌ی چرکین تاریخ، در زیر فشار حقیقت و انسانیت به زوال کشیده شود.

پی‌نوشت: کشتی مادلین یک کشتی است که با هدف شکستن محاصره غزه و ارسال کمک‌های بشردوستانه، حرکت کرده بود. این کشتی ۲۹ خرداد ۱۴۰۴ توسط نیروهای اسرائیلی توقیف شد.

نقش متفاوت مهندسی رزمی در دوران دفاع مقدس

احمد رضا هدایتی
کارشناس ارشد مدیریت

بی شک پیروزی‌های دوران دفاع مقدس و بخش قابل توجهی از دستاوردهای انقلاب اسلامی در حوزه‌های گوناگون، مرهون قدرت ایمان و ایشار و فداکاری همه رزمندگان اسلام و حاصل خون شهدای گرانقدر در بخش‌ها و موضوعات مختلف است، اما به جرأت می‌توان مدعی شد که بخش مهندسی رزمی به خاطر ویژگی‌های منحصر بفردی که داشت، نقش متفاوت و متمایزی را در دوران دفاع مقدس ایفا نموده است.

برخی از مهمترین ویژگی‌های بخش مهندسی رزمی عبارتند از:

۱- رشد سریع و جهشی: در ابتدای جنگ تحمیلی مهندسی رزمی در نیروهای مسلح به‌خصوص در سپاه فاقد یک ساختار مناسب و کارآمد برای حضور در صحنه نبرد بود، اما با شروع جنگ تحمیلی ضرورت پرداختن به این مقوله کاملاً ملموس و مشهود به نظر می‌رسید و لذا برخی از رده‌ها به شکل ابتکاری بخش مهندسی رزمی را تحت عناوین مختلف مانند: دسته و تیم و واحد مهندسی در یگان‌ها ایجاد و کار خود را با اموری مانند ساخت سنگرهای انفرادی و گروهی آغاز کردند، اما تدریجاً و با ورود به سایر عرصه‌ها، این ساختار تا جایی رشد کرد که به ایجاد گردان‌های مهندسی در تمامی یگان‌های رزمی و همچنین چندین تیپ و لشکر و قرارگاه مهندسی مستقل منجر شد.

۲- خوداتکایی در تأمین تجهیزات و ماشین‌آلات: بنا بر اظهارات برخی از پیشکسوتان مهندسی ارتش جمهوری اسلامی، در آغاز جنگ تحمیلی مجموعه مهندسی در ارتش شامل چند رده بسیار محدود با تجهیزات عمدتاً قدیمی و نسبتاً فرسوده بود که تقریباً از نظر رزمی آمادگی لازم برای حضور در یک جنگ طولانی و حتی کوتاه مدت را نداشتند و لذا بسیاری از آنها در همان اوایل کار از رده خارج شدند.

همان‌گونه که اشاره شد مجموعه نسبتاً جدیدالتأسیس سپاه نیز از بدو تشکیل فاقد ساختار مهندسی رزمی بود و آنچه با عنوان واحد مهندسی در برخی از رده‌ها وجود داشت، نه تنها ماشین‌آلات و تجهیزات حرفه‌ای در اختیار نداشت، بلکه تمام فعالیت‌های آن به اقدامات عمرانی غیررزمی اختصاص داشت.

اما با شروع جنگ تحمیلی، ورود به عرصه مهندسی رزمی اجتناب ناپذیر می‌نمود و لذا در ابتدای کار با ورود مجموعه جهاد سازندگی به میدان نبرد و همکاری تنگاتنگ با سپاه، فعالیت‌ها در این زمینه شکل رسمی پیدا کرد و به تدریج بخش مهندسی در سپاه نیز با کمک دستگاه‌های مختلف دولتی به برخی از امکانات مجهز و آموزش‌های مهندسی رزمی نیز پایه‌ریزی و تدریجاً گسترش یافت.

ماشین‌آلات و تجهیزات سبک و سنگین مهندسی در سپاه اگرچه در ابتدای کار بسیار محدود بود، اما با تلاش مسئولین ذیربط و با استفاده از غنائمی که از دشمن به دست آمد، مشکل تجهیز رده‌ها تا حدود زیادی برطرف شد و به این شکل تحول نسبتاً خوبی در این زمینه رخ داد و رده‌های متعدد مهندسی رزمی یکی پس از دیگری در سپاه شکل گرفت.

۳- تنوع موضوع کاری: از نظر تنوع کاری نیز مهندسی رزمی دارای یکی از متنوع‌ترین فعالیت‌ها بود که برخی از مهمترین آنها عبارتند از: احداث پادگان‌ها، اردوگاه‌ها، قرارگاه‌ها و مقرهای تاکتیکی موقت، احداث انواع استحکامات خاص مانند انواع سنگر و پناهگاه، آشیانه هواپیما و شناورهای دریایی، احداث انواع خاکریز، احداث انواع کانال، راه‌سازی در مناطق مختلف، احداث انواع اسکله نظامی، ایجاد میدان موانع در مقابل دشمن و انهدام و یا ایجاد شرایط عبور از میدان موانع دشمن، ایجاد معبر و پاکسازی میدانی، ساخت اسکله نظامی، ساخت و احداث انواع پل، احداث آبراهه، ساخت انواع مرکز امدادی و درمانی در خط مقدم یا پشت جبهه، ساخت زاغه مهمات، ساخت تونل و حتی اقدام برای ساخت ماشین‌آلات و تجهیزات مهندسی رزمی که همه این موارد و دهها مورد دیگر، بعد از جنگ تحمیلی به زیربنایی برای ورود به سازندگی کشور تبدیل شدند.

۴- فعالیت در محیط‌های جغرافیایی کاملاً متفاوت؛ یکی از ویژگی‌های مهندسی رزمی این بود که می‌بایست با تجهیزات و امکانات محدود خود آماده اجرای مأموریت در محیط‌ها و شرایط اقلیمی و آب و هوایی مختلف (سرما و یخبندان و هوای بسیار گرم) از ارتفاعات سر به فلک کشیده در غرب کشور تا زمین‌های مسطح یا باتلاق و هور در جنوب و حتی دریا (برای ساخت اسکله برای نیروهای خودی و یا انهدام اسکله دشمن) و نیز رودخانه‌های بزرگ و کوچک را داشته باشد.

۵- دامنه و گستردگی حضور از لبه منطقه نبرد تا پشت خط؛ مهندسی رزمی نه تنها در پشت جبهه فعالیت داشت، بلکه در خطوط پدافندی دائماً در حال تقویت و تحکیم مواضع دفاعی رزمندگان بود و مهمتر این که در هنگام عملیات نیز پایه‌پای رزمندگان اسلام و معمولاً به‌عنوان پیشقراول و جلوتر از سایر یگان‌های رزمی، مسئولیت ایجاد معبر برای عبور رزمندگان اسلام و یا احداث خاکریز برای دفاع در برابر دشمن در نزدیکترین نقطه به نیروهای خصم را برعهده داشت.

۶- اجرای مأموریت در اوج نبرد؛ اگرچه کار تخریب یکی از پرمخاطره‌ترین فعالیت‌های رزمی به‌شمار می‌رود و به قول دوستان تخریب‌چی در این عرصه «اولین اشتباه آخرین اشتباه خواهد بود» اما اگر عملیات باز کردن معبر لو نمی‌رفت، کار در سکوت و تقریباً بدون تبادل آتش انجام می‌شد، اما رانندگان لودر و بلدوزر در بسیاری از عملیات‌ها مجبور بودند در اوج نبرد و زیر آتش شدید و مستقیم دشمن و جلوتر از سایر رزمندگان و در حالی که کاملاً در تیررس دشمن قرار داشتند و جان پناهی هم نداشتند، برای محافظت از جان هم‌زمانشان خاکریز احداث نمایند و لذا با جرأت می‌توان مدعی شد که شهدای مهندسی در هر دو بخش تخریب و کار با لودر و بلدوزر، مظلوم‌ترین و در عین حال گمنام‌ترین شهدای جنگ تحمیلی به‌شمار می‌روند و این در حالی است که در اکثر موارد نتیجه کار آنها باعث توقف یا عقب‌نشینی دشمن و حفظ جان رزمندگان اسلام و در واقع موفقیت در عملیات می‌شد و در بسیاری از موارد اگر فداکاری آنها نبود، هم امکان شکست تشدید می‌شد و هم جان هزاران رزمنده در معرض خطر قرار می‌گرفت.

۷- فعالیت دائمی و مستمر؛ مأموریت‌های مهندسی تعطیلی نداشت و قبل و حین و بعد عملیات‌ها حتی زمانی که عملیاتی هم در حال اجرا نبود، مهندسی یا در حال آماده‌سازی مقدمات برای عملیات بعدی و یا در حال احداث و تکمیل زیرساخت‌های دفاعی در مناطق مختلف عملیاتی بود.

۸- متکی به خلاقیت و نوآوری؛ قطعاً بخش قابل توجهی از پیروزی‌های دوران دفاع مقدس مرهون خلاقیت‌ها و نوآوری‌هایی بود که در زمینه‌های مختلف صورت می‌گرفت. جنگ آب به‌خصوص در اوایل جنگ تحمیلی یکی از اقدامات خلاقانه‌ای بود که توانست با باتلاقی کردن زمین، دشمن را در بسیاری از مناطق متوقف و مانع از پیشروی آنها

شود. اما خلاقیت‌ها و ابتکارات رزمندگان فقط به این موارد محدود نمی‌شود و و از چنان تنوع و گستردگی برخوردار است که کارشناسان نظامی جهان را متحیر ساخته است.

ساخت انواع پل از جمله؛ احداث اولین پل لوله‌ای با روی هم قرار دادن ۵۰۰۰ لوله فولادی ۱۲ متری به قطر حدود ۲ متر در متلاطم‌ترین رودخانه کشور با عرض حدود ۹۰۰ متر و عمق حدود ۱۶ متر یعنی ارون‌درو، ساخت و نصب طولانی‌ترین پل شناور

نظامی جهان معروف به پل خیبری به طول ۱۴ کیلومتر، ساخت

پل متحرک خضری شامل یک شناور موتوری کوچک متصل به سیم بکسل با قابلیت جابجایی نیرو و انواع ماشین‌آلات سبک و سنگین، ساخت بزرگترین بیمارستان‌های صحرایی زیرزمینی مانند بیمارستان فاو و بیمارستان امام رضا (علیه‌السلام)، ساخت نی‌کوب و نی‌بر، ساخت لودر و بلدوزر کوتاه، ساخت اولین موشک شناور برای انهدام دژ دشمن در هور و حتی ساخت اولین بالن نظامی، اولین پهپاد و اولین هواپیما تنها چند نمونه از صدها دستاوردی است که رزمندگان بخش مهندسی (اعم از سپاه و جهاد و سایر نیروهای مسلح) با کمک صنایع مختلف کشور موفق به تولید و یا ساخت و اجرای آنها شده‌اند.

۹- پایه‌گذار و زیربنای پیشرفت و بالندگی مهندسی در کشور؛ همان‌گونه که اشاره شد، بسیاری از مأموریت‌های بخش مهندسی حاصل خلاقیت‌ها و نوآوری‌های نیروهای عمدتاً تحصیلکرده و متخصص و نخبه‌ای بود که در این بخش فعالیت داشتند و لذا از مهندسی رزمی باید به‌عنوان زمینه‌ساز کشف، رشد و شکوفایی استعدادها و نسل جوان نام برد، چرا که با کار خود توانست ضمن ارتقاء توانمندی نیروهای متخصص خود و تربیت افراد کارآزموده و مجرب، راهبرد «ما می‌توانیم» و کارآمدی روحیه انقلابی و عملکرد جهادی را اثبات و قدرت ریسک‌پذیری و اعتماد به نفس را در کشور افزایش دهد.

۱۰- مردم پایه بودن؛ بخش مهندسی رزمی نیز همانند بسیاری از دیگر بخش‌های دفاعی دوران دفاع مقدس، با کمک مردم و به‌خصوص با کمک بخش‌های مختلف صنعتی کشور شکل گرفته بود، بدان معنا که نیروهای فنی و تخصصی موردنیاز آن از بین نیروهای بسیجی داوطلب و ماشین‌آلات و تجهیزات آن با کمک دستگاه‌های مختلف عمدتاً دولتی و ساخت تجهیزات و امکانات موردنیاز آن با کمک صنایع هر دو بخش خصوصی و دولتی انجام می‌شد و لذا استفاده بهینه از منابع موجود و حداکثر استفاده از حداقل امکانات همواره جزء اصول لاینفک کار در مهندسی رزمی به‌شمار می‌رفت.

۱۱- مهندسی یکی از عناصر اصلی سازمان رزم؛ همان‌گونه که اشاره شد، با توجه به کمبود تسلیحات و تجهیزات دفاعی ایران در قیاس با ماشین جنگی عراق، بخش مهندسی رزمی مسئولیت جبران بخش عمده کمبودها در سایر بخش‌ها را برعهده داشت و لذا این بخش از چنان اهمیتی برخوردار بود که بدون حضور مهندسی تقریباً امکان اجرا و موفقیت در انجام هیچ عملیاتی امکان‌پذیر نبود.

۱۲- ایفای نقش ایجاد توازن قوا؛ از آنجا که جنگ تحمیلی با تحریک صدام توسط غربی‌ها و به‌خصوص آمریکایی‌ها صورت گرفت، لذا بیش از ۸۰ کشور در ابعاد و زمینه‌های مختلف مانند؛ تأمین تجهیزات و تسلیحات، تأمین مالی (عمدتاً توسط کشورهای عربی)، مشاوره نظامی، ارائه اطلاعات ماهواره‌ای و سایر موارد از عراق حمایت می‌کردند، در حالی که جمهوری اسلامی ایران فقط از حمایت‌های بسیار محدود ۳ یا ۴ کشور برخوردار بود.

این مسئله سبب شده بود تا نیروهای دفاعی ایران در مقابل یک ارتش تا بُن‌دندان مسلح و مجهز قرار بگیرند و طبیعی است که در چنین شرایطی در کنار قدرت ایمان و توکل به خدا، بخش قابل توجهی از مأموریت ایجاد موازنه قوا (با انجام کارهای عمدتاً خلاقانه و نوآورانه) برای جبران کاستی‌های تسلیحاتی و تجهیزاتی، بر عهده مهندسی رزمی قرار داشت که از این مأموریت باید به‌عنوان یکی از مهمترین وجوه تمایز مهندسی رزمی با دیگر یگان‌ها در دوران دفاع مقدس نام برد.

کلام آخر اینکه؛ با توجه دستیابی بشر به فناوریهای نوین رزمی و دفاعی در عصر حاضر، موفقیت مهندسی در جنگ‌های احتمالی آینده مستلزم به‌روز شدن امکانات و به‌خصوص به‌روزرسانی و گسترش آموزش‌های مهندسی رزمی در سطوح مختلف به‌ویژه در سطح نیروهای مسلح است.

مامان بابای مهر بونم میخوام پیش تون بمونم

نگاهی داستان گونه به آزمایش های غربالگری

کن. قول می دهم سال دیگه همین موقع یک بچه سالم تو بغل داری.

سخت بود برام؛ خیلی سخت. برایم قرص سقط نوشت. علاوه بر دارو کارهایی که باعث تشدید سقط می شد انجام می دادم. اما جنینم می خواست بماند. با قرص ها سقط نشد.

شاید خدا داشت بهم مهلت می داد که تصمیمم را عوض کنم، اما... وقتی با قرص سقط نشد. دکتر برایم نوبت کورتاژ زد. هیچ وقت آن روز تلخ از یادم نمی رود. خودم و همسرم ۱۰ سال پیر شدیم. تسبیحی دستم بود که اضطراب و دو دلی هایم را با تکرار ذکر «یاالله» آرام می کردم. وقتی می خواستم وارد اتاق عمل شوم تسبیح از دستم افتاد و پاره شد. دانه های تسبیح کف بیمارستان پخش شدند. یعنی این هم نشانه بود... اما حدود یکساعت بعد بیهوش روی تخت اتاق بخش بودم. پر از ناامیدی، افسردگی، درد و اشک و حسرت. دیگر مادر نبودم. هنوز هم مادر نشدم.

حالا ده سال از آن روز تلخ می گذرد. به هر کاری دست زدم. هر دارویی را خوردم. چه راه هایی که نفتم. اما هنوز چشم به راهم. کابوس شبهایم شده صدای کودکی که التماس می کند: مامان می خواهم زنده بمانم. خدایا من علم نداشتم. به پزشک اعتماد کردم. آنچه اطمینان داشتم انجام دادم. نمی دانم حقیقت چه بود. اما اگر من کوتاهی کردم، پشیمانم و تو یغفر الذنوب هستی. خدایا به حق شش ماهه آقا ابا عبدالله الحسین (علیه السلام) من را یکبار دیگر لایق مادری کن.

پ.ن: بالابودن ریسک در جواب آزمایشات و سونوگرافی های غربالگری بدان معنی نیست که جنین قطعاً مبتلا به بیماری های نام برده است. بلکه این نتیجه بدین معنی است که روش های تشخیصی نظیر آمنیوسنتز، CVS و یا سونوگرافی های چندبُعدی بنا به صلاح دید پزشک، برای رسیدن به نتایج قطعی باید انجام شود. بیشتر مادرانی که نتیجه تست غربالگری آنان مثبت است، جنین های سالم دارند.

براساس مقاله ای از آزمایشگاه نیلو به عنوان
بزرگترین آزمایشگاه غربالگری.

چند سالی بود منتظر آمدنش بودم. بعدها فهمیدم به خاطر مصرف قرص های ضد بارداری، خودم به دست خودم این چشم به راهی را بیشتر کردم. مدتی پیگیر پزشک بودم اما نمی خواستم به هر کاری تن بدهم. داروها و آمپول های دکتر را استفاده نمی کردم. اعتقاد داشتم اگر خدا بخواهد بدون این داروهای شیمیایی هم می دهد.

همین هم شد. غافلگیر شدم و بالاخره به آرزوم رسیدم. تجربه اولم بود. یه حس خیلی عالی. شنیده بودم بارداری و ویار و دل بهم خوردگی و بی اشتها. اما من هیچ کدام از این علائم را نداشتم. خیلی سر حال بودم. تقریباً اشتها هم بهتر شده بود. اصلاً دنیا برایم یک رنگ دیگه ای پیدا کرده بود. وجودش را تو وجودم حس می کردم. داشتم مادر می شدم.

طبق قرار ماهیانه و پرونده پزشکی باید آزمایش و سونوگرافی غربالگری را انجام می دادم. بدون جواب این آزمایش دکترها برام پرونده مراقبت باز نمی کردند. راستش خودم هم نگران سلامتی جنینم بودم. تو اولین فرصت با همسرم برای انجام این آزمایش رفتیم اما..... جواب، هر دوی ما را شوکه کرد. جنین سندروم داون داشت و از نظر دکتر کاملاً مشهود و بدون هیچ شک بود. آخه چرا؟ من و همسرم که مشکلی نداشتیم. دکتر گفت باید سقط کنم. آخه مگه ممکن بود؟ همه ی آرزو هام، امیدم، حس خوبم... نه امکان نداشت.

موضوع را با یکی از نزدیک ترین دوستانم مطرح کردم. گفت یه بار دیگه آزمایش بدهید یه جای مطمئن. رفتیم یه آزمایشگاه معتبر ولی نتیجه همونی بود که تو سونوگرافی قبلی گفته بودند. جواب را پیش یک دکتر معروف دیگر بردم. گفت برای تشخیص بهتر باید از مایع دور جنین نمونه بگیریم که هم هزینه زیادی داره هم احتمال سقط را بالا می بره. نمی دانستم چه کار کنم.

دوباره پیش دکتر خودم رفتم و التماس کردم اگر میشه جنین را نگه دارم. دکتر گفت جنین مشکل دارد. می خواهی یک بچه مشکل دار به دنیا بیاوری. سقطش

ای فردا!

سعید احمدی

ای فردا!
نخوان!
چیزی نگو!
گوشی برای شنیدن نمانده است.

ای فردا!
امروز زبان جهان از ریشه بریده است.
واژه‌های فربادت را بخوان بر ما!
... که این خاموشی، آخرین آوای
ممکن هر زمانه است.

ای فردا!
امروز کورترین روز جهان است.
تو چگونه خواهی بود؟
کورتر از اکنون؟
شدنی نیست.

غریبزدگی؛ نقطه مقابل جبهه

حسینی

غریبزدگی امروز می‌خواهد ما را از عهد حسینی جدا کند. امروز نیز دو عهد و دو جبهه در کار است: یکی عهد و جبهه حسینی که حیات انسانی را معنادار می‌کند و دیگری عهد و جبهه ترس و پوچی که همه زندگی را تباه می‌کند. حسین (علیه‌السلام) کهنه‌شدنی نیست، اما عامل کهنه‌شدن جامعه اسلامی و نزدیک‌شدن به فرهنگ معاویه است. برای کسانی که به عهد نبوی وصل هستند حسین (علیه‌السلام) همیشه زنده و جاوید است. و فقط عهد نبوی است که تازه است و تازه می‌ماند. فهمیدن این مطلب تنها از طریق حکمت و نهضت حسینی ممکن است و لاغیر.

کتاب «کربلا مبارزه با پوچی‌ها» اثر استاد اصغر طاهرزاده

کربلا مبارزه با پوچی

اصغر طاهرزاده

انتظار ظهور؛ یعنی تطبیق طرح فردی و برنامه‌های زندگی با ظهور آقا

وحید یامین پور

همه برنامه‌هایی برای آینده داریم و تلاش مان این است که محقق شوند. گرفتن یک مدرک، خریدن یک ماشین، رسیدن به یک مقام یا جایگاه، نوشتن یک کتاب، سفر به مقصدی خاص...

اگر بگویند شنبه آینده حضرت ولی عصر (عج) ظهور می‌کنند ناگاه به یاد برنامه‌هایی می‌افتیم که سالهاست برای شان زحمت کشیده‌ایم و حالا احتمالا با ظهور آقا بهم می‌خورند... حتی تصور کنید برای حج واجب ثبت نام کرده‌اید، وام گرفته‌اید و فیش خریده‌اید و چمدان بسته‌اید و از آشنایان خداحافظی کرده‌اید... ظهور، برنامه حج شما را بر هم میزند؛ شاید آرزو کنید ظهور دست کم یکماه عقب بیفتد تا زحمات شما هدر نرود!

این یعنی اولویت‌های شخصی ما بر آرزوی تاریخی و جهانی مستضعفین جهان که اهل بیت علیهم‌السلام و علما و عرفا برایش اشک ریخته‌اند، ترجیح دارد. خبر ظهور برای همه کسانی که برای آینده برنامه ریزی‌های جدی دارند ممکن است خبری نامطلوب باشد حتی برای کسی که عازم سفر حج است.

برنامه‌های ما از دو حال خارج نیست یا در راستای ظهور است و یا بیرون از طرح ظهور. در حالت اول جزو منتظران ظهوریم و هر نفس و هر لحظه مان عبادت است؛ در عبادت مدام. و اگر بیرون از طرح ظهوریم، که هیچ... حتی اگر عازم حجیم یا کربلا... در بزنگاه آرزو خواهیم کرد که ظهور عقب بیفتد.

چه بسا اینکه انتظار ظهور را برترین عبادت دانسته‌اند همین تطبیق طرح فردی و برنامه‌های زندگی ما با ظهور آقا باشد که طرح خداوند برای عالم است.

واحد پژوهش مؤسسه فرهنگی، قرآن و عترت اسوه تهران

سر دبیر: سرکار خانم زهرا بادی

دبیر تحریریه: فخری مرجان

مدیر هنری: سعیده نیکبخت

بهای هر شماره: ذکر صلوات نثار ارواح طیبه شهدا و امام خمین (ره)

راه‌های ارتباطی با مؤسسه فرهنگی، قرآن و عترت اسوه تهران

پایگاه اینترنتی: www.osveh.org

فروشگاه اینترنتی: www.osvehshop.com

کانال تلگرام: [osveh_org](https://t.me/osveh_org)

آدرس اینستاگرام مؤسسه اسوه: [osveh_org](https://www.instagram.com/osveh_org)

آدرس صفحه اینستاگرام چاشنه زودپز: [chashni_zoodpaz](https://www.instagram.com/chashni_zoodpaz)

مرکز آموزش الکترونیک اسوه: www.nokavedu.ir

مرکز مشاوره اسوه: www.osvehgap.ir

نشانی: تهران- خیابان کارگر جنوبی- پایین‌تر از چهار راه لشکر- روبه‌روی دانشگاه پردیس علامه طباطبائی- کوچه شهید علی غیاثوند قیصری- بن بست آریا- پلاک ۶

شماره تماس: ۰۲۱-۵۵۴۸۲۰۲۵